

единъ гнилъ плодъ, колкото и да е голѣмъ, паднели на почвата, изсъхва.

Това е смисълът на Христовите думи. Той е говорилъ едно време за хората на просвѣтения вѣкъ, за васъ — за онѣзи, които могатъ да го разбератъ, които могатъ да приложатъ Неговото учение; за онѣзи, които не Го разбираатъ, които не могатъ да приложатъ Неговите мисли, Той не говори. Когато нѣкой великанъ музикантъ свири, той свири за онѣзи, които иматъ ухо да го слушатъ; когато нѣкой ваятель извае статуя, той я предлага на онѣзи, които я разбираятъ и оцѣняватъ; когато нѣкой писателъ напише книга, тя има значение за онѣзи, които я разбираятъ. Господъ е направилъ свѣта и е написалъ своя законъ за онѣзи, които Го разбираятъ. Онѣзи, които не Го разбираятъ, ще носятъ тогава на гърба си и ще бѫдатъ „велики хора“. Едно време, когато Богъ е създадълъ свѣта, духоветъ, които сѫ слѣзли на земята, сѫ искали да бѫдатъ голѣми, велики; затова тѣ сѫ имали грамадни тѣла и сѫ били създадени грамадни животни. Ако грамадните животни бѣха останали на земята, щѣха да я оголятъ и опустошатъ — да изпоядатъ всичко. Господъ е трѣбвало да учи тѣзи въплътени духове, че не трѣбва да иматъ грамадни тѣла, защото величието на едно сѫщество не седи въ грамадното тѣло. Една идея е велика, не когато е голѣма по обемъ, но когато носи нѣщо, което е велико за развитието на другите. Ако посадите единъ орѣхъ, слѣдъ 10 — 12 години той ще бѫде пакъ грамаденъ; но, като умрѣ, той ще дойде пакъ въ първоначалното си сѫстояние. Говоря ви да станете, като